

Izbaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah zvez“. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. na desno.

Upravištvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petlit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Malo odgovora — N. D. O.

Gospod Vladimir Knaflič je priobčil v »Soči« z dne 18. t. m. članek »Malo odgovora« . . . dr. Tumi in »Rdečemu praporju«. Ali povedal je še nekaj, kar se prav posebe dotika narodno-napredne stranke. Zato se oglašam danes, da morda spravim zopet v pravi tir, kar je hoté ali nehoté skočilo malce v stran, — ali pa, da si bomo vsaj na čistem s to N. D. O.

Ponovno še brani g. V. Knaflič N. D. O. nasproti . . . predbacivanju, da bi bila N. D. O. le privesek »liberalne« stranke, — in zatrjuje, da to ni. V gori označenem članku je povedal še več, namreč, da je on priporočal članom N. D. O. v Solkanu: naj se vzdržé volitev v deželni zbor. Dostavil je še, da ga niso ubogali, marveč volili deloma za narodno-napredno stranko, večinoma pa za socialno-demokratske kandidate.

In na to nekoliko odgovora!

Kaj je N. D. O.? Gospod V. K. je sam povedal v istem članku, da je tole strokovna organizacija, ki ne more imeti političnega programa. — To je tudi prav povedano; edino taka Narodna Delavska Organizacija (— torej organizacija, ne pa stranka!) — more računati v naši deželi na primerno stališče in veljavo. — Zato se malo čudno čita takoj naslednji stavek, češ, da: . . . »politično pa še sploh nismo organizirani« Ako je resnična kardinalna trditev, da »strokovna N. D. O. ne more imeti političnega programa«, — tedaj je in ostane na sploh izključena vsaka politična organizacija. — In zares, le dobra strokovna organizacija na narodni podlagi more zagotoviti našim delavskim slojem boljše čase, pa tudi primeren vpliv na politični razvoj goriških Slovencev. — Tako, kakor je svetoval g. V. K. v Solkanu, se pa pravi: oropati delavstvo političnega sodelovanja in narediti iz njega politično mrtvo

maso. — Tako žalostne vloge ne sme nikdo voščiti našemu delavstvu!

Narodno-napredna stranka ima v svojem programu točko 9., ki se glasi v prvem delu: »Stranka bo podpirala delavstvo v njegovih težnjah, hoče pa, da si ohrani narodno podlago.« — To pomeni, da naša stranka rada vidi samostojno strokovno organizacijo delavstva, hoče ga podpirati v njegovih težnjah, ali le to hoče, da je — narodno. Naša stranka smatra za samoposebi umevno, da dandanes ne more biti nobena resnična delavska organizacija nazadnjaška, klerikalna, — marveč le svobodomiselná, napredna. Zato vidi v organizovanem delavstvu na narodni podlagi četo bojevnikov za jeden in isti višji cilj, s katerim stoji in pade narodno-napredna stranka!

N. D. O. je po izjavi g. K. strokovna organizacija, ki ne more imeti političnega programa! Prav! Ali se pa člani N. D. O. morejo odreči določenemu političnemu naziranju, odtegniti se pol. sodelovanju v trdnem boju, ki vzburja vse sloje našega naroda? Kdor jim tako svetuje, ni resničen prijatelj delavstva, ker ga zavaja na kriva pota, da se samo politično ubija! Delavstvo, ki se združuje v N. D. O., ne sme postati mrtva masa v političnem življenju, narobe: ono si mora pridobiti ugledno pozicijo v prvih vrstah političnega boja.

Ali kako?

Na vsak način ne tako, kakor je svetoval g. K. v Solkanu, narobe: da se delavstvo udeležuje ne le volitev, marveč vsega političnega gibanja v smeri, ki jo kaže svobodomiselná, napredno stremiljenje resnično delavske organizacije.

Toda slab prijatelj delavstva je tisti, ki hoče ta stan osamosvojiti in odtujiti od vseh drugih ter čakati, da bo delavstvo nastopalo samostojno v političnih bojih. Na tak način bi ne doseglo v tej deželi nikdar le najmanjšega uspeha, vse delo bi bilo brezuspešno. — Ako torej N. D. O. niti ne more imeti političnega programa,

kar je zlasti v naši deželi brezpogojno resnično, tedaj je pač naravno, da njeni člani izvršujejo svoje politične pravice v stranki, kateri pravzaprav pripadajo. — Po mojem mnenju pa je to edino narodno-napredna stranka. Kdor tega noče, tudi ni po prepričanju član N. D. O., ta odpade prej ali slej, čim prej tem bolje! — Zato je tudi nesmiselno tisto sramežljivo branjenje, da N. D. O. nima nič opraviti z narodno-napredno stranko. Bolj pametno bi bilo, ako bi se reklo: Narodno-napredna stranka je bila že pred N. D. Organizacijo; prva je politična stranka s svetovnim, vse stanovne obsežnim programom, druga pa je le stanovska organizacija, katere člani so lahko obenem pristaši napredne stranke ali pa tudi nobene, ako si niso ustvarili določenega političnega naziranja. — Taka ali podobna izjava bi N. D. O. več koristila in nasprotniki bi prej obmolknili.

Narodno-napredna stranka ima v svojem programu jako važno točko, ki se glasi:

»Vsem stanovom se priznavajo enake pravice in enake dolžnosti; zato se izključuje nadvladje kateregakoli stanu«.

Izključuje se torej tudi nadvladje delavskega stanu! Da bi moglo v naši deželi kdaj nadvladati delavstvo nad vsemi drugimi stanovi, tega si gotovo ne domišljuje noben član N. D. O. — Niti to ne kaže, da bi N. D. O. sama za-se izbojevala kak političen boj in si priborila na tem polju kak uspeh, — zato je pač naravnije in modreje, da se izbojujejo veliki politični boji v smislu programa narodno-napredne stranke, ki zahteva ne le toleranco, marveč polno enakopravnost med stanovi in skupno politično delo za velikimi cilji! Stanovski, strokovni interesi ne smejo biti na poti takemu idealnemu skupnemu delu, katero bodo morali izvršiti tekom jedne ali dveh generacij vsi za pravo duševno svobodo drhteči sloji naroda. Ako bo N. D. O. umela svojo nalogo, bo dosegla svojim članom lep in častnih

uspehov, obenem bo vrta soboriteljica za duševno osvobojo naroda iz tisočletnih spon — internacionalne teme!

A. Gabršček.

DOPISI.

Iz komenskega okraja.

Iz Komna. (Občinske volitve).

Dne 11. in 12. t. m. so bile v Komnu občinske volitve. Pred volitvami nekaj dni se je naročilo občanarjem v posameznih kat. občinah, naj sami določijo, katere može hočejo imeti v občinskem zastopu. To se je zgodilo, a pri tem so se čutili nekateri užaljeni, ker niso bili postavljeni za kandidate. Začeli so agitirati sami na svojo roko, a uvidevši, da ne prodoro samostojno, so se združili s klerikalci. Vseh volilcev v III. vol. skupini je nad 500, a udeležilo se je volitev le 226. Najmanj se je udeležilo volilcev iz Komna, zanašaje se na gotovo zmago. Ker je bila volitev razpisana le do 5. ure popoldne, so šli volilci III. razreda v vežo pred volilno dvorano, ter čakali pri zaprtih vratih vrsto. Vsled silne gneče je odšlo mnogo naših volilcev, ne da bi volili domov. Redar je po ukazu vol. komisije stal na vratih in ni pustil nobenega noter. V tem odpre z vso silo vrata kaplan Makuc. Redar se mu upre, a ni mogel opraviti sam ničesar. Naprosil je vsled tega v volilni dvorani navzočega političnega komisarja, opozorivši ga, da se mu je kaplan vpri. Le vsled strogega nastopa polit. komisarja je kaplan odšel. Radi tega se bo moral kaplan nabrže zagovarjati. Vsled silnega razburjenja in gneče je odšlo mnogo volilcev domov. Vsled tega so zmagali z večino 46 glasov klerikalci, združeni z ostalimi brezimnimi stranicami.

Kakor vselej, so vplivale volitve III. razreda tudi na volilce v II. razredu, kjer so volilci naše stranke pritegnili mnogo volilcev v nasproten tabor iz same čistilnosti, da si pridobé naslov starejšina, ki nekaterim tako dobro dene.

Kapitan Hatteras

ali

Angleži na severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. J.

(Dalje).

Rihard in Johnson sta se natančno držala naročil glede zdravstvenih razmer moštva. Z njihovega obličja je sijal mir in imeli so toliko toplote, da bi se ž njo lahko kurilo stroj Forwarda; njihovi gibčni adje, svetla, cvetoča barva je kazala, da so sposobni kljubovati najhujšemu mrazu. Bili so to samozavestni, odločni in trdni možje. Z njihovega obličja je sijal mir in imeli so toliko toplote, da bi se ž njo lahko kurilo stroj Forwarda. Vendar vsi niso bili enako močni; Shardon je pri nekaterih celo dvomil, bi jih bil vzela ali ne, kakor mornarja Gripper-a in Garry-a ter harpunarja Simpsona, ki so se mu zdeli nekoliko presuhi. Toda ker so bili sicer krepke narave in junaškega srca, se je njihov sprejem vzel na znanje.

Vsi pa so pripadali isti protestantski sekli. Na tako dolgem potovanju mora pogošto skupna molitev in čitanje sv. pisma združevati nasprotujoče si duhove in jim lajšati trenutke obupnosti; zato je važno, da ne nastajajo verske ločine. Shardon je vedel iz svoje skušnje, kako koristne so te vaje in kako vplivajo na pravno življenje moštva. Zato se vedno goje na ladjah, ki prezimujejo v ledenih morjih. Potem je skrbel Shardon s svojimi častniki za živež, pri čemur je zvesto izvrševal podrobna navodila kapitana, ki so natančno določevala kakovost in količino vseh vrst. Vsak kos je bil na mestu plačan, in sicer

s popustom 8 procentov, ki jih je poveljnik vestno pripisal k računu K. Z.

Moštvo, živež in drugo blago, vse to je bilo pripravljeno že januarja 1860. I. Forward je že imel svojo obliko. Shardon je bil vsak dan v Birkenheadu.

Dne 23. januarja zjutraj se je mudil po svoji navadi na velikem parniku, ki je vozil med obema bregovima Merseye. Stala je tedaj navadna gosta megla, tako da so se morali posluževati čolnarji magnetne igle, četudi traja prevoz samo deset minut.

Dasiravno pa je bila gosta megla, je Shardon vendar zapazil skozi njo precej debelega človeka, majhne rasti, finih, čilih potez in prijaznega pogleda, ki se mu je približal, ga prijel za obe roki in ju gorko in zaupljivo stisnil z neko prijaznostjo, ki je, kakor pravijo Francozje, popolnoma južna.

Sicer ni bil ta mož z juga, vendar je prihajal od tod; bil je zgovoren in gibčen; njegove misli so kar silile na dan. Imel je majhne oči duhovitih ljudi, velike, gibčne ustnice, kakor bi hotele nakrat dati duška notranjim mislim. Govoril je toliko in tako živahno, da ga Shardon ni razumel nič.

Vendar podpoveljnik Forwarda je takoj spoznal majhnega moža, četudi ga ni še nikdar videl. V njegovi glavi se je posvetilo in komaj si je oni oddahnil, že so zdrknile Shardonu besede z jezika:

»Doktor Clawbonny?«

»On sam, osebno, g. poveljnik. Že dober četrt ure vas iščem in vprašujem po vas povsod in vse! Mislite si mojo nestrpnost! Pet minut še in jaz bi bil izgubil glavo! Vi ste torej poveljnik Rihard? Ali ste res vi? ni to bajka?

Vaša roka! Naj jo še enkrat stisnem! Da, res je roka Riharda Shandona! Če je torej poveljnik Rihard, mora biti tudi ladja Forward, kateri poveljuje; in če ji poveljuje, tudi odpotuje, in če odpotuje, vzame s seboj na krov tudi Clawbonny-a.

»Da, doktor, jaz sem Rihard Shandon, je pa tudi neka ladja Forward, ki odjadra.«

»Tako se govori,« odvrne doktor, ter potegne globoko v se sapo, »zato me vidite tako veselega, jaz sem na višku svojih želja. Že dolgo sem pričakoval podobne prilike in si želel sličnega potovanja. Z vami, poveljnik...«

»Dovolite...« pravi Shandon.

»Z vami,« nadaljuje Clawbonny, ne da bi ga poslušal, »pojdemo gotovo daleč, ne da bi se umaknili za korak.«

»Toda...« ga prekine Shandon.

»Kajti vi ste že pokazali svojo spretnost in jaz poznam vaše zasluge. Oh, vi ste ponosen mornar!«

»Oprostite, prosim...«

»Ne, jaz ne maram, da bi se kedaj le za trenotek dvomilo o vaši srčnosti, pogumu in spretnosti, niti od vas! Kapitan, ki vas je izbral za namestnika, že razume to, za to vam jamčim.«

»Saj ne gre za to,« pravi nepotrpežljivo Shandon.

»Zakaj pa gre? ne pustite me vendar tako dolgo kopneti!«

»Vi mi ne pustite govoriti, vraga! Povejte mi, če dovolite, g. doktor, kako ste prišli do tega, da se udeležite podjetja Forwarda?«

»Po nekem pismu, po imenitnem pismu, poglejte, po pismu izvrstnega kapitana, ki je zelo lakonično, toda popolnoma zadostuje!«

V II. razredu so nasprotne stranke zmagale našo z 1. ozir. s 5 glasovi večine. Godile so se pri volitvi nekatere nepravilnosti, vsled česar ste obe stranki vložili rekurz. Kaj ta prinese, izvemo morda za kakih 6 mesecev.

Če klerikalci triumfirajo na zmagi, je to brez prave podlage, ker ravno pravi klerikalni podrepaniki tu v Komnu niso prišli v starašinstvo, pač pa taki, kateri niso bili nikdar klerikalci in so se sedaj čutili žaljene, da se jih ni od naše strani postavilo v listo kandidatov.

Da se je mnogo pilo v Žigonovi gostilni na račun klerikalcev, ter da se je s tem ujelo mnogo omahljivcev, je čisto navadno delo, in globoko vkoreninjen njihov običaj. Saj denara jim ne zmanjka v njih bogatih zalogah.

Marsikaj bi se javnosti o vedenju klerikalcev pri teh volitvah še poročalo, posebno o nečastnih sredstvih, katerih so se posluževali v agitaciji in še posebe o kaplanu, a puščam to morebiti drugemu dopisniku in ostajam samo pri strogo stvarnem poročilu.

Iz kanalskega okraja.

Narodna delavska organizacija in Zveza jugoslovanskih železničarjev v Kanalu priredita dne 8. febr. 1910 v prostorih hotela »pri Zlatem levu« plesni venček. Začetek ob 7. uri zvečer.

Iz goriške okolice.

Vogrsko. (Nesreča.) Oparila se je 2 letna deklica Rozalija Gorjan št. 39. v soboto ob 10. uri. Greli so vodo, da osnažijo zaklanega prešiča, in ko so sneli kotel vrele vode, je uboga deklica šla okrog in se je na njo prevrnil tako, da se je težko oparila po celem delu telesa. Revica je zdihnula v groznih mukah v nedeljo zvečer. Pazite na otroke!

Družba sv. Cirila in Metoda.

Družbi sv. C. in M. daruje 33 K g. dr. B. P. i. k. l. v Gorici. Srčna hvala!

Za Ciril-Metodov obrambni sklad so se prijavili med drugimi: Amalija Črnetova v Tomaju (plačala 100 K) in skupina rodoljubov v Kobaridu (poslal 200 K c. kr. notar Miroslav Premrov v Kobaridu — »Slov. Nar.«).

Protestni shod v Sežani.

V ponedeljek 24. t. m. ob 2¹/₂ popold. se je zbralo okoli 250 mož v dvorani »pri Zvezdi«, med njimi vsi sežanski veljaki in razni dostojanstveniki. Shod je otvoril odstopivši deželni poslanec Andrej Gabršček, vlado je zastopal nam. konc. gosp. Žnidarčič. — Govoril je Gabršček nad 2

uri ter naslikal naš politični, narodni in gospodarski položaj v deželi, kakor se je razvijal od abstinence l. 1898. dalje, pod deželnim glavarjem grofom Francem Coroni-jem, po njegovi smrti pod dr. Pajerjem, ki je začel kot predsednik tudi glasovati ter s tem še poslabšal naše stališče v deželnem zboru, dalje zvezo med Pajerjem in Gregorčičem od decembra 1900. do danes z vsemi zlemi posledicami. Pojasnil je znane razmere v lanskem deželnem zboru, obstrukcijo Pajer-Gregorčičevo, ki je razbila deželni zbor, razpust in nove volitve, položaj v novem dež. zboru, — verifikacije, volitev brez odseka, potrditev dveh poslancev iz trgovske zbornice in razveljavljanje treh slovenskih veleposelnikov. Na to je govoril o — brezupnem finančnem položaju, o deficitih in dolgovih, (vse na podlagi računov in proračunov deželnega odbora samega), končno o edinem viru, odkoder bi deželne finance dobile nekaj tisočakov, na škodo kmeta — vinogradnika, t. j. o deželni dajščini na zasebno povžito vino. Pojasnil je, da tak davek v vinorodni deželi silno škoduje kmetu in da je torej zares le zadnja vejica, za katero se oprijemlje obupan človek.

Poslušalci so zvesto poslušali, čisto prav živahno pritrdjevali, naposled pa soglasno odobrili odstop gg. Gabrščka in Gregorina ter istotako soglasno odobrili znano našo protestno resolucijo.

Vsled obilega snega na gornjem Krasu ta dan ni došlo veliko ljudij v Sežano, a pod noč se je že zopet pripravljalo na sneg, ki je tudi začel padati. Z ozirom na izredno slabo vreme moremo reči, da je bila udeležba prav obilna. — Upamo, da bodo naši shodi rodili tudi dober sad.

Domače vesti.

Deželni zbor ima danes svojo X. sejo. Na dnevnem redu je 48 točk, med temi polno rač. sklepov, ustanov in zalogov, kar se hitro opravi; Fon bo utemeljeval predlog o zgradbi mosta čez »Suh potok« na Bovškem; na dnevnem redu je prememba cestnega zakona, zakonski načrt o pospeševanju govedoreje, b r a m b n e naprave ob Soči pri Macarini, deželni prispevek trgovski šoli; most čez Sočo pri Kamnem, cesta Kamno-Selišče in Selišče-Tolmin; cesta Dobravo-Vipolže-Števerjan; uravnavanje Viprave in njenih pritokov (predlog deželnega odbora, poročevalec Berbuč!); uravnavanje Korna pri Gorici; preložitev skladovne ceste Nabrežina-Komen in zgradba mosta med Nabrežino in Šempolajem čez železniški tir; klasificiranje ceste od Sovenca-Kojško do mosta v Vipolžah, preklic deželno-zborskega sklepa o dovoljevanju častnih posojil dijakom.

Gostovanje slov. gledališča iz Trsta. — Opozarjamo na predstavo v nedeljo 30. t. m. Igrali bodo ljudsko igro »Lol in o č e«, ki je polna pristne zabave.

Deželni uradniki, sluge in dnevnikaji so predložili deželnemu zboru prošnjo za povišanje plač.

Železnica Gorica-Črvinjan. — Nov komisijonelni ogled za varijanto od državnega kolodvora do Podgore se bo vršil 4. febr. t. l. Lahki se potegujejo za postajo v Stračicah s črto po levem bregu Soče v glavnem zato, da bi oškodovali Slovence na desnem bregu. Mesto bo zastopal pri tem ogledu dr. Pinavcig. — Pridetiti naj se zganejo.

Kaj potrebujemo: ali vinarske zadruge v vsaki vasi ali jedno veliko vinarsko zadrugo? — Socialnodemokratski agrarrec Mrmolja iz Vrtojbe hoče ineti v vsaki vasi v vinorodnih krajih vinarsko zadrugo. Pred volitvami se mu je strašno mudilo z ustanavljanjem vinarskih združenj v politične namene, kakor je sam rekel. Pa kakšne so te njegove zadruge? Par ljudj je bilo skupaj pa so si razdelili funkcije: ta je predsednik itd., zadruga je na papirju, nikjer ni nobenega znaka o obstoju zadruge kot na papirju. Tako v jedni vasi; potem je tekel naprej v drugo, kjer se je ponovila ista komedija. Na tak način preplete lahko v enem tednu celo deželo z zadrugami. Dobička ni, pač pa je velika zguba; neumno je blebetati ta vrtojbenki prerok v javnost, da so cene take in take; kupci so zvedeli, se vstrašili in posledica je ta — da jih ni na Goriško. Sedaj vabi vinogradnike na shod. — Zapodijo naj vinogradniki od sebe škodljivca, ne pa da bi ga hodili poslušati v Gorico. Tako neumnega »zadružnega delovanja« še nismo doživeli. Sedaj meša zopet klerikalna »Gosp. zveza«, ki ustanavlja proti zadrugam! Toliko neresnega, kmetu škodljivega dela.

Na Štajerskem se tudi bavijo z združništvom. Prav znamenit je bil gospodarski shod v Vuzmetincih. Tam se je razpravljalo o potrebni pomoči vinogradnikom. Govoril je obširno g. dr. Anton Božič. Iz njegovega poročila navajamo to-le:

»Najizdatnejšo in najhitrejšo pomoč dobijo naši vinogradniki, ako se združijo v veliko nakupovalno in prodajno vinarsko zadrugo, ki bo kot veletrgovina z vinom brez visokih dobičkov sedanjih vinskih prekupecev skušala vinsko kupčijo povzdigniti, ter pridobiti našemu vinu kupce v tu- in inozemstvu. Taka zadruga mora obsegati celo južnoštajersko. — Le ako se kupčija osredotoči v eni zadrugi s primerno velikim okolišem in vini različnih vrst ter z velikim kapitalom in kreditom bo konkurenca z vinotržci mogoča. Male zadruge z malimi okoliši, malim obratnim kapitalom in malim kreditom nimajo in ne bodo imele življenske moči in sredstev dovolj, da bi mogle z vinotržci konkurirati in izdatno kupčijo voditi. — Resničnost tega se vidi iz dosedanjih uspehov malih združenj, ki so se osnovala na Štajerskem in drugod. Vinogradnikom na južnem Štajerskem nove cen-

tralne zadruge za nakup in prodajo vina niti treba ni, ker je že ustanovljena. — V Celju namreč že zelo marljivo posluje prva južnoštajerska vinarska zadruga.

Delokrog zadruge se razteza po cellem Sp. Štajerskem. — Namen zadruge je, navajati naše vinogradnike k umnemu obdelovanju vinogradov in k dobremu kletarstvu ter ima namen od zadržnikov vino kupiti in ga prodati.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga izvršuje že sedaj v veliki meri svoj namen. Navedem naj le, da znaša njen promet od zadnjih mesecev okoli 130 tisoč K in da je kupila zadruga do sedaj več sto polovnjakov vina. Že to je dokaz, da je zadruga zdravo podjetje.

Nasproti konkurenci z vinotržci bo zadrugi mogoče uspevati in koristno delovati le, ako bo cela vinska kupčija osredotočena v njej sami, kar je le mogoče, ako vsi vinogradniki k njej pristopijo in ako bo zadruga res v stanu, prodati po primerni ceni brez večjih dobičkov pristna in res dobra vina.

Te so pametne besede, katere priporočamo v razmišljanje vsem prizadetim na Goriškem.

»L' Eco del Litorale« prijema precej trdo dr. Gregorčiča. Najprvo konstatuje zvezo Pajer-Gregorčičevo, rekoč, da tvoje slovenski klerikalci z laškimi liberalci »una maggioranza compatta in seguito all' alleanza Pajer - Gregorčič« (kompaktno večino vsled zveze Pajer-Gregorčič), pravi, da so rekli slov. klerikalci, da njihova zveza z laškimi liberalci se tiče le konstituiranja deželnega odbora in zbora. Njihov glavar, dr. Gregorčič, da je imel interese na tem, da nimajo laški klerikalci zastopništva v odboru; toliko bolj je vstopil on. Ko je bil odbor konstituiran, pravi L' Eco, se nadaljuje zveza tako odkrito, da se mora vsak katoličan na jedri in drugi strani vprašati: kam pridemo po tej poti? — Posebno mu zameri to-le: V dež. zboru je v razpravi sindakat glede računov cerkvenih občin. Laški klerikalci se protivijo temu »francoskemu predlogu«, ki bi moral izzvati neke vrste »kulturkampf« Gregorčič s svojimi pa glasuje v tem vprašanju z laškimi liberalci, »nemici di quanto sa di cattolico.« L' Eco pravi, da se Gregorčič v zvezi postavlja proti moralnim interesom ter proti neodvisnosti cerkvene administracije v korist avtonomne administracije lajkov. — Laški klerikalci so se trudili, da bi bili »katoličani« v večini, pa Gregorčič jim še odgovora ni dal... ker je bil že zvezan z laškimi liberalci. Izolirali so slovenski »katoličani« laške katoličane, ali morda v interesu krščanske misli — vprašuje L' Eco. — Slovenski klerikalci glasujejo v vsem proti laškim klerikalcem... Gregorčič je rekel, da se je zvezel z laškimi liberalci zategadel, ker drugače bi ti delali obstrukcijo. Leta 1908. in lani pa je on uganjal z laškimi liberalci obstrukcijo, da so ti zavvezniki razbili deželni zbor. Ali je bilo de-

S temi besedami izroči doktor Shandonu pismo, ki se glasi tako:

Inverness, 22. jan. 1860.

Doktor Clawbonny,

Liverpool.

Če hoče doktor Clawbonny stopiti na Forward za dolgo potovanje, se lahko predstavi poveljniku Rihardu Shandonu, ki je o tej zadevi poučen.

Kapitan Forwarda »K. Z.«

»To pismo sem prejel danes zjutraj, in jaz sem že pripravljen, da stopim na krov Forwarda!«

»Pa vendar,« pravi Shandon, »ali veste, doktor, kaj je namen tega potovanja?«

»Prav nič; pa kaj me to briga? Da le kam odpotujem. Pravijo, da sem modrijan, pa se motijo, poveljnik. Jaz ne vem ničesa. In če sem dal v javnost nekaj knjig, ki so se dobro razprodale, nisem jaz tega kriv, marveč občinstvo, ki jih kupuje! Jaz ne vem ničesar, samo to vem, da ničesar ne vem. Sedaj se mi pa nudi, da izpolnim, ali bolje rečeno, da si pridobim znanja v zdravništvu, kirurgiji, zgodovini, zemljepisju, rastlinstvu, rudinstvu, conchiologiji, geodesiji, kemiji, fiziki, mehaniki, hydrographiji; prav, jaz sprejemem in vas zagotavljam, da se ne dam prositi!«

»Torej,« nadaljuje Shandon neprijetno iznenaden, »ne veste, kam pojde Forward?«

»O da, poveljnik; tja pojde, kjer se človek lahko kaj nauči, odkrije, se pouči, primerja ali najde druge šege, dežele in narode, da jih proučuje pri njihovem delovanju. Skratka, tja pojde, kjer še jaz nisem bil nikoli.«

»Toda bolj določno?« vikne Shandon.

»Bolj določno,« povzame doktor, »sem slišal, da pojadra proti severnemu morju. Ali gre torej proti severu?«

»Poznaté-li vendar kapitana?« prasha Shandon.

»Nikakor ne! toda korenjak mora biti, lahko mi verjamete.«

Ko poveljnik in doktor izstopita v Birkenheadu, pouči prvi drugega o položaju in ta skrivnost vname domišljijo doktorja. Ko zagleda ladjo, se silno razveseli. Od tega dneva ne zapusti Shandona in hodi vsako jutro na krov Forwarda.

Sicer je pa dobil posebno nalogo, da nadzoruje oskrbovanje zdravila za ladjo.

Clawbonny je bil zdravnik in še celo dober zdravnik, toda malo izurjen. S 25. letom doktor je bil v svojem 40. letu pravi učenjak. Dobro je bil znan po celem mestu ter je postal član književnega in modroslovnega društva v Liverpoolu. Ker je imel precejšnje imetje, je lahko dajal brezplačno nasvete, ki niso bili zato nič manj vredni, bil je priljubljen, kakor more biti le izvanredno ljubezniv človek, in ni nikdar nikomur storil kaj žalega, niti samemu sebi ne. Živahen in žlobudrav, če hočete, je vsakomur nudil roko.

Ko se je raznesla po mestu novica, da hoče on vstopiti na Forwarda, so ga skušali prijatelji na vse kriplje odvrniti od tega, kar ga je pa še bolj vtrdilo v njegovem sklepu. Za kar se je doktor enkrat zavzel, od tega ga ni bilo odtrgati z lepa.

Od tega dneva so le še bolj naraščale slutnje in domnevanja. Vendar so kljub temu Forward 5. febr. že spustili v morje. Dva meseca pozneje je bil pripravljen za odjadranje. Dne 15. febr. je bil poslan danski pes po železnici med Edinburgom in Liverpoolom, kakor je bilo v kapitanovem pismu naznanjeno, z naslovom Rihard Shandon. Žival je bila malo zvita, plašna, celo hudomušna, z nekim posebnim pogledom. Na njenem usnjatem ovratniku se je čitalo ime Forward. Poveljnik ga je spravil še isti dan na krov ter naznanil sprejem po zgoraj označenih začetnicah.

Tako je bilo torej moštvo Forwarda zbrano razum kapitana. V njem so bili:

1. K. Z., kapitan.
2. Rihard Shandon, podpoveljnik.
3. James Wall, tretji častnik.
4. Doktor Clawbonny.
5. Johnson, orožničar.
6. Simpson, harpunar.
7. Bell, tesar.
8. Brunton, prvi strojevodja.
9. Plove, drugi strojevodja.
10. Strong, kuhar.
11. Foker, ledar.
12. Wolsten, kovač.
13. Bolton, mornar.
14. Garry, mornar.
15. Clifton, mornar.
16. Grippet, mornar.
17. Gen, mornar.
18. Waren, kurjač.

IV.

Kapitan — pes.

Dne 5. aprila je napočil za odhod določen dan. Da je bil navzoč tudi doktor, je duhove nekoliko pomirilo; kajti kamor se je odločil visoko čislani učenjak, že lahko gre za njim vsakdo brez skrbi. Vendar je večina mornarjev bila silno nemirna in Shandon se je resno bal, da bi mu nekateri ne ušli in mu tako uničili namere; zato je željno hrepenel, priti čim prej na širno morje. Če bi enkrat izginilo obrežje izpred oči, potem bi se moštvo udalo.

(Dalje pride.)

lovanje dež. zbora lani manj važno od letos?

L'Eco pravi končno, da laških klerikalcev niso vodili nikaki osebnosti oziraj, marveč da so sledili le želji furlanske in slovenske duhovščine ter želji nadškofa, ki je zahteval združenje katoliških močij... Precej hud tobak za dr. Gregorčiča! Ali sveti mož je kihnil pa rekel: vse je zlagano in zveze ni! Tajiti in farbat, mož zna!

Slovenski železniški uradniki, pozor!

— Dejstvo, da se ima postaviti avstrijsko društvo železniških uradnikov na nemško nacionalno podlago, je zagotovljeno. Sami ob sebi je umevno, da pod temi pogoji ne bo hotel noben slovenski uradnik dalje ostati v tej organizaciji. Gotovo je pa tudi, da bo društvo, ki mu bodo načelovali nedvomno najhujši nacionalci, skušalo uveljaviti neko ekspanzivno politiko na škodo Slovanov. Neobhodno je tedaj potrebno, da se tudi jugoslovanski železniški uradniki srujejo v tesne vrste, da jim bo mogoče uspešno braniti ne samo svoje stanovske, ampak tudi narodne koristi. Kako se naj to zgodi, se bomo posvetovali v nedeljo 30. prosinca 1910. ob 4. uri popoldan na Zidanemmostu pri Juvancu. Tega posvetovanja se udeležijo tudi društvo jugoslovanskih železniških uradnikov in častna dolžnost vsakega našega tovariša je, da, ako le mogoče, gotovo pride. Pokažite dragi rojaki tovariši, da prav nič ne zaostajamo za Nemci kadar nam je braniti naše narodno-stanovske dolžnosti in koristi. Kličite Vas: stanovska dolžnost, zato reči vsi na krov!

Dve zvezdi repatici. — V nedeljo zvečer smo videli na nebu med večernico in točko, kjer je solnce zatonilo, zvezdo repatico. Vse jo je gledalo nekam začudeno, ker so prvotno mislili vsi, da je to Halleyeva repatica, ki se je nenadoma prikazala, kajti napovedano je, da jo bomo videli šele pozneje. Zvezda repatica katero smo videli je nova; zapazili so jo najprvo 15. t. m. na zvezdarni v Johanisburgu, sedaj pa je lepo vidna s prostim očesom. Na zvezdarni na Dunaju so jo opazili v torek popoldne, na Angleškem v Cambridgeu pa v sredo zvečer. Astronomi pravijo, da je ta zvezda nova prikazen, ki je nekako zašla v naš solnčni sestav ter zopet izgine in se morda ne prikaže več. — Rep je videti navpik nad zvezdo ter je podoben nekakemu šopu. — Druga zvezda repatica je takozvani Halleyev komet, ki se bliža bolj in bolj soncu in pride začetkom februarja v Marsov tir. V soboto je bil oddaljen od zemlje 31¹/₂ milijonov milj, začetkom marca bo od nas za 37¹/₂ milj daleč, potem se bo vedno zmanjševala dajava, dokler ne pride dne 18. maja za 2¹/₁₀ milijonov milj ali 26 milijonov kilometrov blizu naše zemlje. Najbližje soncu bo komet dne 22. aprila, namreč 12 milijonov milj oddaljen. Na Harvardski zvezdarni so že fotografirali komet in dognali, da obstoja jedro komete iz cian-vodikove kisline, kar je hud strup, vsled česar je nastala koj govorica, da bo konec sveta, ko pojde naša zemlja skozi rep Halleyevega komete. Ta komet se prikaže vsakih 75 let. Meseca januarja je oddaljen od sonca 234 milijonov kilometrov, 20. aprila bo najbližje soncu, 18. maja pa zemlji, kakor že povedano. Nahaja se vshodno od večernice, in sicer nad planetom Saturnom. Z daljnogledom so že opazili rep, sredi februarja ga bomo mogli videti najbrže že s prostim očesom. Leti proti soncu, oziroma zemlji s hitrostjo 156.000 km na uro. — Razlagajo, da rep te zvezde preseče zemsko atmosfero ter vzroči lahko katastrofe. Ali milimo, da Halleyeva repatica ne prinese zemlji in nje prebivalcem nikake katastrofe, ker bo na »usodepolni dan« 18. maja t. l. oddaljena od nas vendar le v lepi daljavi 26 milijonov kilometrov! Zato plini iz repatice najbrže ostanejo neškodljivi naši atmosferi. — Ljudska govorica pa je že polna napovedi vojske, kuge, lakote in sodnega dne!

Plesni venček goriških dljakov, in sicer zaključni, bo dne 5. febr. v Trg. Domu. Svirati bo poln orkester bošnjaškega polka iz Trsta.

Laški vohuni v Tržiču. — Aretirali so v Tržiču tri »regnicole« radi vohunstva. Imenujejo se Pietro Andreini, Cesare De Marco in Leone Drisidenti. Pri aretaciji so bili navzoči poleg orožnikov tudi višji oficirji. — Omenjeni trije »regnicole« so delali v ladjedelnici v Tržiču.

Sneg v Gorici. — Bližnji hribi ob Soški dolini in Čaven so že nekaj časa pokriti s snegom, obiskal je tudi Sv. Goro in Sv. Valentina, v Gorici pa smo imeli dosti dežja. Po noči od včeraj na danes pa je začelo mestiti tudi v Gorici, tako da je bila Gorica okoli polnoči že polna snega. Namedito ga je precej visoko, in dasi je začelo na to deževati, ga dež še ni spral s streh. Po cestah in trtoarjih so velikanske luže.

»Goriška Slovenska Mladina« priredi, kakor že večkrat omenjeno, dne 1. februarja svoj sklepni plesni venček v »Trgovskem domu«. Zraven Sokolove maskerade bo to največja predpustna prireditev v Gorici. Zadnjo našo notico o nekaterih razkritjih moramo danes nekoliko izpopolniti. Popolnoma novi ples, katerega se bo plesalo ob tej priliki, se imenuje »paramoiri«, kar znači v eskimoščini: polarna zarja. Nekateri so hoteli plesati ta ples v eskimovskem dijalektu, toda ker je ta dijalekt pretežno umljiv gledalcu, se je ta namen opustil in sklenilo se je plesati »paramoiri« v cirilici. Tako je tudi prav. Vse tje pleše naj bi slovenski krogi plesali v cirilici. Saj se pa tudi francoske četvorke ne more plesati, ako ima človek nahod, ki mu zabranjuje francosko govoriti. Sloveči avtomat iz Berlina pride, kakor se nam je brzojavilo, komaj v sredo v Gorico. Ko si ga natančneje ogledamo, ga že opišemo. Vabila in vstopnice se dobe v trgovinah »A. Gabrščka« in »Ivančič-Kurinčiča«. Kdor nima še vstopnice, naj se požuri čez dan, ker se zaprejo trgovine že ob 7. uri zvečer.

V Renčah se je vršil misijon. Poročajo nam, da so misijonarji dobro pili in jedli, razpečali razne reči za drag denar, dobili »ofer«, vrhu vsega pa še gotovega denarja 800 K: 500 od cerkve, 300 od občine! Ali res? — Toliko se govori, koliko trpi ljudstvo, kako pomanjkanje je povsodi — za nepotrebnimi misijoni je pa hitro tu par sto kron ljudskega denarja!

Sokolski vestnik.

Sokolova maskarada v Gorici. — Človeku se pač usili žalosten nasmech, ko misli v veselem pustnem času »na one dni, ki bili so — a več jih ni.« Pustni čas! Hu! kako se je vrtelo in sukalo staro in mlado! A sedaj? Tako tiho in mirno je vse, da bi človek res ne vedel, da je pust, če bi tu pa tam ne napravila domača kuharica »krapielnov« in sličnega običajnega peciva. Pač žalostno — a res. Stari dobri običaji zginevajo in le Sokol se drži še tradicij ter priredi tudi letos običajno maskarado na pusten torek zvečer....

Dokler niso temeljito pretuhtana došla vprašanja o skupinah, o nastopih, o dekoracijah, o slikah in bog ve še kaj, ne moremo drugega povedati kakor: Zadnji dan pusta velika Sokolova maskarada; ker nima kakor dosedaj običajno — nikakega naslova, ima vsakdo popolnoma prosto roko. Čim lepši bo kdo, tembolj bo občudovan, tembolj se bo zabaval, tem lepše spomine shrani mesto kotiljonov doma.

»Sokol« Deskle-Plave naznanja, da bo imel svoj občni zbor v nedeljo, dne 30. prosinca 1910. ob 5. popoldne v društvenih prostorih.

Telovadno društvo »Sokol« v Mirnu priredi v soboto, dne 29. t. m. maskaradni ples v dvorani pri g. I. Budihni. Začetek ob 8. uri zvečer. Svira orkester. Vstopnina za ženske 1 K, za moške 2 K.

Zveza narodnih društev.

Bralno društvo v Šempasu priredi 30. t. m. plesno zabavo v dvorani g. J. Humar. Pri isti bo igrala sokolska godba iz Prvačine. Pričetek ob 3. popoldne. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Bralno in pevsko društvo v Podbrdu priredi dne 2. svečana t. l. v restavraciji »Štravs« (pri postaji) veselico s sledečim vsporedom: 1.) Meš. zbor: »Peva Švicar po planinah«, P. H. Sattner. 2.) Veseloigra: »Zapirajte vrata«. 3.) Meš. zbor: »Studentčku« P. H. Sattner. 4.) Šaljiv prizor »Zamenjena koza«. 5.) Meš. zbor »Mlatiči«, P. A. Hribar. 6.) Šaljivo srečanje. 7.) Ples. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ker je čisti dobiček namenjen društveni knjižnici, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Bralno društvo »Narodni dom« v Škrblni priredi dne 30. januarja veselico

s plesom s sledečim vsporedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Oko — poje moški zbor. 3. Srečno ljuba moja — moški zbor. 4. Tam kjer lunica — moški zbor. 5. Raztrešnica — burka v enem dejanju. Med odmorom svira orkester iz Mavhinj. Pričetek veselice ob 3. popoldne. — Pred veselico in po veselici prosta zabava s plesom.

Na občnem zboru »Narodno - izobraževalnega društva« na Ajševici se je nabralo 16 K v prid društva namesto božičnega »ofra« v Krombergu.

Iz Vrtojbe. — Predpreteklo nedeljo je imela naša »Slov. Čitalnica« svoj redni letni občni zbor. Ker se je konstatirala ob napovedani uri nesklepčnost radi prepričle udeležbe, se je zborovanje vršilo pol ure pozneje. Po navadnem pozdravu predsednika, poročilu tajnika, blagajnika in knjižničarja, se je vršila volitev odbora. — V novi odbor so izvoljeni sledeči gg.: Fr. pl. Locatelli, predsednik; Fr. Faganel ml., podpredsednik, Alojz Soban, tajnik; Mirko Gorkič, knjižničar; Anzelmi Humar in Rudolf Faganel. — Razun predsednika in podpredsednika je ves odbor nov. — Novemu odboru kličemo: Na delo za ljudsko izobrazbo! — Čitalnica.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Razglas zastran nakupovanja deželnih žrebcev zasebne prireje. — C. kr. ministerstvo za poljedelstvo vabi vse konjeve in posestnike konj, da naznanijo svoje žrebce, ki jih imajo na prodaj, najkasneje do zvršetka meseca aprila t. l. pismeno in neposredno c. kr. ministerstvu za poljedelstvo.

Natančneje pogoje poizvedo lahko prodajalci pri pristojnih okrajnih glavarstvih, c. kr. namestništvem svetniku v Trstu, pri pristojnem mestnem magistratu in tudi pri c. kr. namestništvu. — Trst, dne 18. januarja 1910. Za c. kr. namestnika: Schaffgotsch I. r.

Politični pregled.

Kdo bo jugoslovanski minister? — List »Morgen« na Dunaju prinaša vest, da bi bil izbral Bienerth za bodočega jugoslovanskega ministra načelnika pomorske oblasti v Trstu Dellesa, ki je po rodu Slovan pa ga smatrajo tudi Lahi za svojega. No, tak pač ne sme biti jugoslovanski minister!

Novo ogrsko ministrstvo pred parlamentom. — Khuenovo ministrstvo se je predstavilo poslanski zbornici. Sprejeto je bilo s klici »Izdajalci domovine« — »Izživžganci« — »Ven s cesarskimi«. — Khuen je predložil kraljevske reskripte. Pri čitanju naslova »Mi... cesar avstrijski...« je vpila zbornica »Torej cesar avstrijski vas je poslal, pri čitanju besed... vam pošiljamo svoj kraljevski pozdrav« pa je vpila zbornica »Hvala - se zahvaljujemo.«

Razne vesti.

N. D. O. v Trstu je imela v nedeljo velik protesten shod, na katerem se je odločno zahtevalo, naj se upoštevajo povsodi v prvi vrsti domači delavci in če preostaja kruha, naj se najame tujce; zlasti še mora to vpoštevati c. kr. vlada. Govorili so dr. Brnčič, dr. Mandič, Krajnc, Križmančič. Domači delavci so brez kruha, tujec se redi. V resoluciji odločno protestirajo proti dosedanjemu zastopljanju slovenskih delavcev pri oddajanju dela in odločno zahtevajo posebno od c. kr. oblastnih, da vsaj pri onih delih, ki jih iste imajo v svoji lastni režiji, vpoštevajo v prvi vrsti domače delavce.

Pri postaji Czarna je zadel brzovlak, ki vozi iz Dunaja v Lvov ob dvouprežen voz in ga razbil. Državni uradnik Brzatek

in njegov sedemletni otrok sta bila na mestu ubita. Voznik je umrl med potjo, ko so ga nesli v bolnišnico v Tarnov. Težkornjena soproga uradnika se pa bori v bolnišnici s smrtjo.

Cerkev kot gledališče. — V Orebiču v Dalmaciji je vpeljal tamošnji duhovnik javne predstave v cerkvi, samo da bi s tem zvišal število vernikov. Gledališke igre, verske vsebine igrajo dečki in deklice. Cerkev je vedno polna radovednežev.

Kraljico Apahov, tako imenovano »Veliko Marcelo« so aretirali v Parizu. Bila je ljubica Liaboeuf-a, onega nasilneža, ki je zadnjič v boju s policisti ustrelil tri redarje, kateri mu niso mogli do živga, ker je imel na rokah obveze polne ostrih žebeljev.

Koze na Danskem. — V Odesi so izbruhnile črne koze. Vsa gledišča, zabavišča, šole in cerkve so zaprte. Neki mlinarski pomočnik jih je zanesel iz Rusije.

Amerikanski boj kot proti mesu. — Tako zvani »beef-trust« v Severni Ameriki je zvišal cene mesa. Amerikanci si pa ne puste kaj takega dopasti in delavske organizacije so že sklenile, da ne bodo jedle tako dragega mesa. Samo v Clevelandu je napravilo 30.000 oseb trden sklep 40 dni nič mesa uživati.

Zopet železniška nesreča v Kanadi. — Pri North Bay (Ontario) so skočili štiri vozovi osebnega vlaka Canadian-Pacific-železnice iz tira in padli v špansko reko. Peti voz se je vžgal. Število utopljenih in sežganih oseb je 48. Ranjenih je 92.

Pet ponarejalcev bankovcev. — V Dolini so orožniki zaprli pet židovskih trgovcev, ker se je sumilo, da trgujejo z dekleti. Toda orožniki so se zmotili. Aretiranci niso bili trgovci s človeškim mesom, pač pa ponarejalci bankovcev. V njihovih kovččkih se je našlo namreč popoln stroj za izdelovanje bankovcev in pa pet že izdelanih tisočakov. Pri trgovcih samih se je dobilo tudi pet ponarejenih tisočakov. Trgovci so gališki židje.

Brezlumni dobrotnik. — V Monakovem je daroval neimenovani dobrotnik 500.000 mark za meščanski dom in obljubil enako svoto za meščanski kolegij. Občina je že kupila zemljišče, da sezida na njem meščanski dom.

Norec ugrabil otroka. — Dva fanta sta šla v Celovcu mimo norišnice. Neki norec je poklical k sebi enega fanta, češ da mu bo daroval drsalke. Fant je šel čez plot, norec ga je peljal v klet, sleknil ga, obesil ga za noge, nabil ga, vtaknil ga potem v kamin, katerega je zamašil s krompirjem in drvi in komaj čez par ur je dobila vsega onemoglega fanta policija. Drugi fant, brat njegov je povedal doma, kaj se je zgodilo in stariši so v strahu nabili policiji, kaj se je zgodilo.

Naravno čistilo za zobe Eustomaticus v prahu ali v ceveh

dr. Alfonza Milani-ja.

je edina zmes naravnih snovi, ki ne škoduje zobjem in je edino čistilo za zobe, ki daje pravo beloto.

Zdravniške in zobozdravniške avtoritete bodisi italijanske ali tuje priporočajo, da je to čistilo najboljše. Dobiva se v vseh glavnih prodajalnah.

Galoše moške, ženske in otroške.

Poprava galoš.

Gamaše vsakovrstne; izdeluje se gamaše tudi po meri.

Najboljše gumice za pete.

J. Drufovka, Gorica

Gospodska ulica 3.

Stanje 31. dec. 1908.: Zadrúžnikov 1904 z deleži v znesku 89.362 kron. — Hranišne vloge: 1.727.304-70. Posojila: 1.693.291-.-. — Reservni zaklad: 90.230-05. — Vrednost hiš: 111.755-23.

LJUBLJANA — Bleiweisova cesta št. 1. (v lastni hiši).
Prodajalna v Šelenburgovi alici 5 pri Pošti.

Natančneje se izve pri g. Antonu
Renko, trgovcu v Celovcu.

— z znamko treh smrek —

Zavoj stane 20 in 40 vin. Doza 60 vin.
Dobi se v lekarnah A. de Gironcoli
Gorica, I. Cristofoletti — Gorica, Rug-
giero Kürner — Gorica, G. B. Pononi
— Gorica, L. Glubich — Gorica, v
mirotilnici E. Mazzoli — Gorica, v le-
karni J. Hus — Vipava, Maks Kozover
— Ajdovščina, L. Jursche — Ajel.

Popolnoma novo, elegantno pohištvo za eno sobo se radi preselitve ugodno prodaja. Kje pove upravništvo.

kirurški zdravnik, bivši asistent na
c. kr. kliniki genealogije in ostetrike
v Gradcu.

Tekališče Frana Josipa štev. 6.
(blizu lekarne Kürner).

v kateri so se izdelovala dvokolesa z najlepšimi in dobrimi stroji, veliko poslopje in vodna moč blizu Celovca v lepem kraju — jako pripravno za letovišče — vse skupaj s stroji vred je stalo skoraj milijon kron. Sedanja cena K 100.000 z vsem skupaj. Stroji so porabni za različna dela in skoraj novi ter mnogo več vredni.

Anton Renko, trgovec
v Celovcu.

Na plesu je bilo Mladine Slovenske, Elviri sem stopil na kurje oko, a ona mi reče (res, čudne so ženske): «Le stopite še, saj jaz nosim

Tekališče, Josipa Verdi št. 32.

Lastna izdelovalnica perila za dame in gospode.